

Koncom 16. storočia bola Kapišová malou dedinou. Okrem poddaných tu žila rodina šoltýsa a pravoslavného farára. Sedliakov však pribúdalo a vzrastal aj počet domov. V roku 1618 patrilo šoltýstvo s mlynom trom domácnostiam a na piatich celých sedliackych usadlostiach hospodárilo 14 sedliackych domácností, jednotlivo na polovičných až štvrtinových usadlostiach. Žili tu tiež 4 želiarske domácnosti, tri z nich u šoltýsov. Kapišová patrila k dedinám s rusínskym obyvateľstvom.

V roku 1711 sa obec útekmi poddaných vyľudnila. V 18. storočí tu bola v prevádzke píla. Obyvatelia sa zaoberali poľnohospodárstvom a chovom dobytky. V roku 1787 mala obec 40 domov a 249 obyvateľov, v roku 1828 tu bolo 46 domov a 342 obyvateľov.

Údaj z roku 1892 hovorí, že v Kapišovej žilo 646 obyvateľov, z toho 21 židov a 4 evanjelici.

V roku 1895 bola v obci zriadená žandárska stanica, bolo tu 7 žandárov, ktorí mali na starosti 21 obcí. Počas Rakúsko-Uhorska to boli maďarskí žandári. Za bývalého Československa to boli Česi, za Slovenského štátu Slováci. V 60-tych rokoch bola stanica zrušená.

V roku 1896 Kapišovú postihol veľký požiar, zorelo 5 domov. V roku 1897 bola veľká povodeň, zobrala 4 domy a 4 občania sa utopili.

Koncom 19. storočia pracoval na dolnom konci obce vodný mlyn. Mleli v ňom múku. Bol tu aj gáter na rezanie dreva. Dokumentujú to ústne pramene - miestne názvy Kolo mlyna, Poniže mlyna a tiež mapa, ktorá sa nachádza v archíve v Prešove.

V roku 1912 bola pri potoku Kapišovka založená parná píla. Fabrikanti: Ehrenberg, Rozenbluth a Gross. Sídlo firmy bolo v Humennom. Posledným správcom píly bol Nemec Stark, ktorého v roku 1944 zabili partizáni. Na pile boli 2 gátre. Pracovalo tu najprv 50, neskôr 80 robotníkov, prevažne z Poľska. Pracovná doba bola 11 hodín denne, mzda 10 korún. Drevo dovážali najprv z Dlhého, polesie Mazgalica a to na malých vagónikoch samospádom. Po vyčerpaní zásob dreva v Mazgalici postavili koľajničku do Vyšnej Písanej. Výrobky vyvážali do Čiech, Nemecka, Maďarska, Talianska a Švajčiarska. V roku 1944 pílu podpálili Nemci.

V zime 1914/15 bola obec svedkom ťažkých bojov 1. svetovej vojny. Uskutočnili sa tu zrážky medzi ruskými a rakúsko-uhorskými vojskami. Doteraz sú nemými svedkami týchto bojov vojenské hroby na miestnom cintoríne.